

Prowadzenie i scenariusz zajęć- *Teatr z tego co jest*

Udział wzięły wychowawczynie z Domów Dziecka w dniu 3.11. 2004

W ramach konferencji: *Wychowywanie człowieczeństwa. Człowiek twórczy.*

Scenografia:

Uczestnicy zajęć wchodzi do pomieszczenia, gdzie bezładnie, chaotycznie ustawione są krzesła; na którymś wisi marynarka, słyszą: „*Tu już jest teatr*”
Zajęcia zaczynają się od przekazania prośby, aby zestrukturyzować przestrzeń.

Ćwiczenie 1 polega na ustawieniu krzesel w taki sposób, by powstał ład.
Dopiero w ułożonej przestrzeni przedstawiamy się, zgłaszamy swoje oczekiwania, przedstawiamy sens i cel zajęć.

Ćwiczenie 2 każdy z uczestników zabiera po kawałku gliny, z prośbą, by przedstawić symbolicznie więź. Druga część zajęć polega na tym, by swoją pracę dołączyć do innych na zasadzie podobieństwa, dopasowania. Trzecia część, to dodanie dźwięku do swojej rzeźby i ustalenie wspólnej jakości dźwięku dla zespołu, w którym skupiono prace podobne.

Zebrany materiał myślowy był potrzebny w ćwiczeniu 3. Każda z uczestniczek wybiera sobie płachtę w odpowiednim dla siebie kolorze. Zadanie polega na eksperymentowaniu z materiałem w ruchu, ruchu ciała oraz skoordynowaniu, by powstał taniec solo dotyczący uczuć - każda z osób może wystąpić ze swoim tańcem

Następnie dzielą się na grupy, by opracować taniec dotyczący komunikacji uczuć wykorzystując chusty jako przedmiot przechodni.
Efektem pracy zespołów to występ i odebranie oklasków od widowni.

Po przerwie...

Ćwiczenie 4

Do dyspozycji uczestników są rekwizyty: krzesła oraz przestrzeń według potrzeb.
Zadanie polega na tym, by ułożyć scenografię do sztuki: *Ludzie rozmawiali*.

Puste krzesła ustawione są tak jakby przed chwilą ktoś jeszcze na nich siedział.

Praca samodzielna.

Informacje zwrotne mają polegać na tym, by autor scenografii mógł usłyszeć od pozostałych uczestników to co widzą, co myślą patrząc na scenografię z pustych krzesel. Na końcu sam autor mówi o co chodziło, co chciał uzyskać.

Wspólnie też zastanawiają się jak oczyścić przestrzeń sceniczną z niepotrzebnych elementów, by uzyskać maksymalną prostotę wyrazu.

Zakończeniem zadania są oklaski.

Zakończenie:

Omawiamy zagadnienia podejmowane podczas zajęć:

- więzi, więzi zerwanych, potrzeb emocjonalnych wychowanków domów dziecka
- emocji, sposobu ich wyrażania
- zastosowania metafory: forma z gliny, przedmiot przechodni, ruch jako jednego ze sposobu porzekazywania emocji
- struktury przestrzeni teatralnej, elementów prostej scenografii – umowność

przestrzeni scenicznej

Celem zajęć, prowadzonych metodą laboratoryjną, było pokazanie, że nie trzeba wielu nakładów do przeprowadzenia zajęć metodą parateatralną, by zaspokoić jedną z podstawowych potrzeb człowieka – bycia twórczym, zauważonym, docenionym, pracować samemu i w grupie. Daje to radość, pozwala na kontakt z rzeczywistością metodami pozawerbalnymi.

Uczy różnicowania, wyodrębniania siebie, zauważania drugiego człowieka.

Ważnym jest porządek czyli jasne wyznaczenia końca i początku zajęć, czytelne ustalenie przestrzeni scenicznej (od –do), omówienie zasad obowiązujących w tej przestrzeni scenicznej, która jest przestrzenią sacrum (idąc za myśleniem teatru greckiego).

Fot. Marcin Juszczyk
Kwiaty dla uczestników zajęć.